

శ్రీ
కృష్ణ హత కము

రచయిత
కర్మ శ్రీ

మద్రాస్
జమలాకుటీర్ (పబ్లిష్) ప్రెస్
నరనాథురం

శ్రీ కామేశ్వర పబ్లికేషన్స్
చెంట్లం

ఆంకితం

ఈ నా ద్వితీయ కావ్యకుసుమాన్ని భక్తితో

నీ, గోపేటి విఖ్యాత కులదీపకుండైన

ఘనుఁడు సూరయ్య యేవనిత తండ్రి

గణనీయ మహనీయ గుణనికేతన సుబ్బ

నూఁబిక యే సాఫ్తి కనుఁగుతల్లి

మనదానధర్మసత్కార్యానురక్తుండు

కామేశ్వరాఖ్యుఁ డేకాంత భర్త

పరమ పాతివ్రత్య భావంబుఁ గరుణ యే

కాంతామతల్లి యాకారగరిమ

తే. ఏ లలన యున్నతంపు టిల్లాలితనము

ధరణిలోఁ బెరసతుల కాదర్శమగును

యా జనని యన్నపూర్ణకు సంజలించి

ఆంకిత మొనర్తు నీ గ్రంథ మధికభక్తి.

A.C.C. No. 178 శ్రీ

உ ன் டு க்

மே லு டு க் மே லு டு க்

மே லு டு க்

ఆ బి ప్రాయ ము.

ప్రస్తుతం శతకాలు ప్రధానంగా రెండు రకాలుగా విభజింపవచ్చును. భక్తిరస ప్రధానాలు, నీతి బోధకాలు. రామశతకం, కృష్ణశతకం, దాశరథీశతకం, ఈలాంటివి మొదటి తరగతిలో చేరతాయి. కుమారశతకం, సుమతీశతకం, వేమనశతకం మొదలయినవి రెండోరకంలో చేరతాయి. కాని భక్తిరస ప్రధానమైనవే హెచ్చుగా కనబడుతున్నాయి. వీనిలో భక్త్యావేశాన్ని ఎంతగా రప్పించగలిగితే అంత హెచ్చుగా కొనియాడబడతాయి. ఈ బాలకవి చి. కృష్ణ నాశిష్యుడు భక్త్యావేశపూరితుడు. కవితోత్సాహం వీనిలో ఉరకలు వేస్తోంది. భావప్రధానంగా చూచుకుంటూ ఒక ఆవేశంలో రచన సాగించేటప్పుడు చందోని బంధనలొకప్పుడు సడలవచ్చు. అట్టి చోట్లు విస్మరించతగ్గవి. ఈశతకం చదివిన కొద్ది ఇంకా చదవాలనిపించేటట్టుంది. ఇంతకన్న శిష్యుని గురించి చెప్పటం ఆత్మస్తుతి అనిపించుకుంటుందేమో. ఈచిరం జీవికి జగన్మారయగు పరాశక్తి 'ఆయురారోగ్య భాగ్యము లందించి అనర్గళ కవితాశక్తి నందచేసి మార్మభాషా సేవ చేయించుగాక యని కోరుచున్నాను.

ఇట్లు

కవిభూషణ ఆంధ్ర శేషగిరిరావు

న చ శ్చి వా య

కృష్ణ శతకము

శ్రీకర! మునిమానసమో
దాకర! జితనీలనీరదశ్యామా! ॥
క్షీకాంతా హృద్రమ్య
శ్రీకైరవకైరవాప్త! జేజేకృష్ణా!
భువి జక్రవకపు వంశో
ద్భవు శాస్త్ర నిగమ పురాణ పారంగతుని
కవివరుగురు వేంకటరా
య, విబుధవర్య గొలుతు ననయంబును కృష్ణా!
వాణిని శాస్త్రనిగమచయ
పాణినిఁ బద్మజరమణిని ప్రాకట సుగుణ
శ్రేణిని పన్నగసన్నిభ
వేణిని మృదుపలుకు లాసంగ వేడెదు కృష్ణా!
అసదృశ కవితా సృష్టులు
పస నొసరించియు వెలుంగు భాసుర కవిలో
క, సుధాకరులకు మ్రొక్కి, స
రసత శతకమును రచింతు రాధాకృష్ణా!

అదియిది యనగను కుదరని

మదినొక నలత జెలఁగి యరమరకలు వెట్టన్

బెదరియు నుపశమనమునకు

మది యలరఁగ నిది నుడివెద మాధవకృష్ణా!

పాదోద్భవ గంగార్పురి

మోదముతో శిరమునందుఁ బూనుటగాదే

సాదృశహీనమహామహి

మా దారియగుచు వెలుఁగు నుమాపతి కృష్ణా!

సతి సుతహిత జన జలచర

యుతమగు సంసార పంకిలోదధిగడువక

తతనీసంస్మృతి నొకా

ప్రతిపత్తియు లేక మాకు వశమే కృష్ణా!

వైష్ణవమాయాగుణ వ

ర్తిష్ఠుత జాటఁగ నుమాపతిస్థన మాయా

నిష్ఠాతు న్మోహినివై

దృష్టత బాపవె విలాస ధుర్యతఁ గృష్ణా!

సిరిగల రోజులలోనన్

హరినామ స్మరణ గల్గ దద్ది హరించన్

దరిఁ జేరంజూతురు గద

మరి చీనజనావనాఖ్య మహిమది కృష్ణా!

నిరతము నిశ్చల భక్తిని
 బరగుచు భవబంధ విదళపరిధవయుతమా
 హరి పాదాంభోజాతత
 స్మరణాసక్తుడగు వాడె మాన్యుడు కృష్ణా!

గోవు లుపనిషత్తు లరయ
 నీ విల దోగ్ధవు కిరీటియే దూడ మహా
 పావనగీతయ దుగ్ధము
 ద్రావిణ మోహమడఁగునట ద్రావెద కృష్ణా!

దేహము నిత్యము గాదని
 యూహల నెఱిఁగియు గణింప నోపముగాదే
 మోహావహవివశులమయి
 శ్రీహరి పాదారవింద చింతన కృష్ణా!

విను మర్పణము బ్రహ్మము
 అనలము బ్రహ్మము, హవిస్సునది బ్రహ్మమగున్
 ఘనతర ఫలమది బ్రహ్మము
 యొనరించెడివాడు బ్రహ్మయునగును కృష్ణా!

సర్వము బ్రహ్మమయంబగు
 నుర్విని కర్మమున బ్రహ్మయూహయునున్నన్
 దుర్విషయ విముఖుడైనను
 నురర బ్రహ్మపద భాగమొందును కృష్ణా!

భవదీయాకృతి భయ, భ
క్తి, విధేయత లలర నిలిపి స్థిరముగ మదిలో
భవ పాశంబులు ద్రౌళ్యగ
సవినయమున సన్నుతింతు సతతము కృష్ణా!

జ్ఞానికి సర్వము బ్రహ్మము
తానొనరించెడి పనులును తత్ప్రీతికినై
మానుగ బొందెడు ఫలమును
తానంకిత మెచ్చు నెపుడు దానికె కృష్ణా!

కాలము గడుపఁగ కర్మము
లోలి వటించు ఫలరక్తి నొడఁబడఁ దెపుడున్
మేలును గీడును బొందం
జాలక పరమున కలియును జ్ఞానియు కృష్ణా!

ఈ మఖమును జేయుదు నే
నీ మఖఫలముగ గనుదు పనేక సుఖములన్
కామిత భోగముల మరఁగ
తామది నెంచును జడమతి తప్పక కృష్ణా!

జీవునిగ జెలుఁగువాఁడును
దైవాంశమునై శరీరధరుఁడై యలరు
“జీవోదేవ సనాతన”

భావము గ్రాహ్యము గదర శుభంకర కృష్ణా!

అశ్మశు వెలియునయి స
 ర్వాత్ముగ వెలుగుటఁజేసి ప్రాభవమున భూ
 తాత్ముడ వగుట నిల బర
 మాత్ముడనుచు విబుధవర్యు లాడరె కృష్ణా!
 లీలఁగ మాయాశక్తిని
 గ్రాలుచు చిన్మయ స్వరూపకలికుడ వగుచున్
 నేలను నింగిని నన్నిట
 జాలియు నుంటివి పొగడవశమె నిను కృష్ణా!
 పదునాలుగు భువనంబుల
 నుదరమునిడి దేనికి సతి యుదరములోనా
 కుదిరితి వెల్లొకొ దాననె
 కుదురును చిద్రూపుడనుచు గొలువఁగ కృష్ణా!
 జ్యోతికమయ్యెను తత్తయ
 జ్యోతుల కవ్వల వెలిఁగెను జ్యోతివగు బరం
 జ్యోతినిలేజోధారిని
 జ్యోతిర్మయ మాపివిగద శుభఃకర కృష్ణా!
 మాచుట సులభము మదిలోఁ
 జూచుట నేర్చిన నయినను జూచుట కేలా
 దోచుట తనుదానే లోఁ
 జూచుటయే, మాచుటకద చోద్యము కృష్ణా!
 విలువైనది విజ్ఞానము
 శులువైనది కాదుకాని చోద్యము నరజి

స్మలకే యధికారంబును
 గలదు తెలియ తెలియఁగవలె ఘనముగ కృష్ణా!
 ఏ తెలివిని తెలిసిన నిఁక
 నే తరిఁ దెలియనగు దెలివి యిల మిగిలియు పో
 దా తెలివిని తెలిసికొనుట
 యే, తెలివియని తెలియవలె నెదలో కృష్ణా!
 తగువారల వేడినఁని
 యగుఁగా నందరిని జూచి యాచించుటయున్
 తగునే సర్వాధిపతివి
 యగుటను నిన్నే నుతింతు నరయుము కృష్ణా!
 దారులు వేరగు గమ్యము
 నారయ నొక్కటై కనుగొన నభిమత గతులన్
 జేరుదు రవ్వియ మలేమూల
 దారులు దోచిన విధముగ దప్పెటు కృష్ణా!
 కోయిల చేరని వనమును
 ధీయుతులుండని సభ కవిధీరులు నరుదా
 నాయూరును ధరన్మాయము
 జేయని దొర, పురి దగదు వసింపఁగ కృష్ణా!
 పరసత నెఱుఁగని సానియు
 వరవాత్సాహుమలేని పండిత జనుడున్
 పరితుష్టుల జేయని కవి
 వరుఁడును రాణించరుగద! వసుధను కృష్ణా!

భవమును విద్యయు గలుఁగని
మనుజుని స్వబలులునుగూడ మన్నింపడుగా
ఘన విషదంష్ట్రలు వడిఁ బెర
కిన పన్నగ లక్ష్మమేమి? కేశవకృష్ణా!

అతి గర్విని గణేయింపక
సతిని బ్రక్కను పరుండ సమ్మతి నీకే
హితునకు బలుకక యుండుట
యె యీన శిక్షలు ముకుంద యీశ్వర కృష్ణా!

అతి వాచాలత గూడదు
సతము ముభావమున నుండు సత్పురుషు భయా
న్వితగు దలంచును లోకము
తెత నిజము గ్రహింపలేమి తథ్యము కృష్ణా!

పరులకు ఊక్కిలి నీతులు
గరపుట కడుతేలికయె ప్రకటముగ తొనా
చరణం బాపుట కష్టము
కరి భయ హర! శ్రీతభవహర! కారణ కృష్ణా!

అల కాళీయుని శరమున
పలు విధముల నాట్యభినయ పావన పాదం
బులు మడిచాయక గొల్చెద
నిల భవబంధము లుడుగఁగ నెంచియు కృష్ణా!

హరిహర రూప విభేదము
పరముగ లేదని నెఱిగియు స్వార్థములోనన్

హృదయ నభిమానంబిల

నురవగు నదియేమి చిత్రమో కద కృష్ణా!

నినను నిరువుర సమముగ

మానసమున దలతుగాన మానక నిన్నున్

నే నోపినటులఁ బొగడుదు

మానుగ గ్రహించవయ్య మాధవ కృష్ణా!

కలలోఁ బొడఁగని శతకముఁ

జలికించుట నరయ నీకు భక్తుల పాలక

వలమాలిన ప్రేమ యనుచుఁ

దలఁపగ వచ్చును మనమునఁ దప్పక కృష్ణా!

జనకుని మ్రొక్కగ సిగ్గిలు

తనయుఁడు నడివీధినిబడి తడబడు సానిన్

జనకూటమిఁ జేర వెఱపుఁ

గను పిరికియుఁ బైకిరారు గదరా! కృష్ణా!

పరుల భనమ్మును గుడుచుచు

దొర నీయూరికి పటంచు దుందుడుకొప్పుక

చరియింతురు కొందఱు మఱి

సరుకుండని యాకెగిరెడి సంగతి కృష్ణా!

మదమున మెలఁగెడు భార్యయు

నెదురు బలుకుచు నిరసించు నే సోదరియున్

కుదురుగ పాలీనొల్లని

మొదవు నవశ్యము విడుచుట బోలును కృష్ణా!

కుక్షిం గోసీయు గాంచిన
 నక్షరముండదు మరేల నన్నిట నేనే
 దక్షిణదనంచాడు తులువ
 నీక్షితి నెటు మందలింతు వీవో కృష్ణా!

పిలిచినతోడనె పలికిన
 తొలఁగును దొర తీవి యనచు దోర్గర్వమిలక
 అలరఁగ పరధ్యానంబున
 మెలఁగెడు మందమతులుండి మేదిని కృష్ణా!

తెలసినవాఁడైనను మరీ
 తెలియనివాఁడైన బ్రతుకు తెరువులు దెలియున్
 తెలిసియు తెలియని మూఁడు
 తెలియక మిడిసిపడుచుండు తేలఁడు కృష్ణా!

గిల్లులు బెరకిన కుక్కను
 పిల్లలతోడనవసించు బెబ్బలిని యిలక
 జిల్లర తిరుగుడు మరగిన
 పిల్లను నమ్మదగదు రిపు భీకర కృష్ణా!

జ్ఞానవిహీనుఁడె ధారుణి
 దీనుఁడు ధన భోగ భాగ్య దివ్యసుఖములక
 గానని వాఁడు దర్శిండు
 గా నిల దీనుండుగాడు కవరా కృష్ణా!

గోవింద కథా మధుర సు
 ధావరధారామరక్త దవిలివవాఁడె

పావన చారితుడు దీ

నావనభావన! ముకుంద! హరి శ్రీ కృష్ణా!

చతురంభోధిపరీతవ

సతి భూతల మెవ్వని నిజచరణత్రయమై

వృతమై వెలుగొందెడు న

య్యతుల మహిమయుతు భజంత ననిశము కృష్ణా!

పాలింపను లాలింప మొ

రాలింపంగా సమస్తదాహ్యుడ వీవే

పాలింపవె శరణంటిని

లాలింపవె యభయమిచ్చి లలి శ్రీ కృష్ణా!

కోరను ధనధాన్యంబులు

జీరను ఘన భోగభాగ్య సిరిసంపదలన్

గోరెద భవబంధంబుల

జీతెడి పాదారవింద చింతన కృష్ణా!

జలజాకర సలిలంబుల

దళలహరీఫేన బుద్బుదంబు లొదవి త

జలమున కలియు గతిని ని

ర్మల సృష్టిని జీవులుండి మలగును కృష్ణా!

శ్రీ రమణీ కుచ రంజిత

సార సుగంధ మృదులిత తుమార నిమగ్న

స్పృహోదార విలాస ప్ర

కారా! శ్రీరజన భయహర కారణ కృష్ణా!

తారకము బటులతర సం

నారవిదారక సుజన సన్నత ముని హృ

చోరకము ముకుందు శుభా

కారముఁ గోరి వినుతింతు హరి శ్రీ కృష్ణా!

పావన గీతా క్షీరము

ద్రావిణ ధీరుఁడు కిరీటి ధన్యుఁడు సుమ్మా

తావక తత్త్వము దెలిసిన

బోవును భవపాపపాశములుగద కృష్ణా!

నందయశోదల నయనా

నందకర! మునిజన హృద్వనజమోదకరా!

సుందర విగ్రహ! హరి గో

వింద! ముకుంద! వినుత త్రివిక్రమ కృష్ణా!

శ్రీధర! కేశవ! వామన!

మాధవ! శౌరి! పురుషోత్తమ! హరి! వృషీ కేశ

శాధోక్షజ! మధుసూధన!

సాధు జనావన! మునిజన సన్నత కృష్ణా!

శ్రీసతి పాదము లొత్తఁగ

భాసుర కాంతులను కొస్తుభమణి వెలయ నా

భీ సరసీజంబున విధి

యాసీనుఁడ వసురగమాన నలకదె కృష్ణా!

దయ్యము దయ్యమనంగా

నయ్యెడ వేరుం గలుగునె యింటిని దుయ్యం

గయ్యాళి సతియ కదరా
దయ్యము సుజనవినుతోన్నత చరణ! కృష్ణా!

బాలుడ నీతులు జెప్పగ
జాలనుగాన వచియింతు శైశవ కేళీ
జాలము కరుణించియు నన్
పాలన జేయుము శ్రీతజన బాంధవ కృష్ణా!

నేలను తినుటయు నేలన
నేలయె నాలోన నుండు నేలనె గుడుడున్
జాల వికేమని నోటను
నేలను జూపితె జననికి నెమ్మది కృష్ణా!

మాయల పుట్టగు దిట్టను
మాయను గ్రమ్మగ బశులను మరి కాపరులన్
మాయము జేసిన ధాతయె
మాయంబడిపోడె మున్ను మాధవ కృష్ణా!

ప్రేమారఁ బిలువఁ బంపిన
మామను దరిఁజేరి చీరి మడియఁగఁ గొట్ట
న్నేమాత్రము ధర్మంబగు
దామోదర! నీరజాక్ష! దయంగను కృష్ణా!

వృక్షమ్ములు రెంటికి నిజ
వక్ష స్థలి మోపిడి చిరుపాపని లీలన్
దక్షతఁ ద్రోసిన ఫలఫల
నీక్షితి వ్రాలవె! మును జగదీశ్వర కృష్ణా!

నీ వెంట నేసిన లీలలు

మా విలం బిచ్చి పనులొను మాకును నీకు

ఈ నైరుధ్య మదేమిటి?

పావన చరణ! శ్రితజన భయహర! కృష్ణా!

హింకారమయ స్వరూపా!

శంకర వనజోద్భవముఖసన్నతభావా

పంకజనాభా! ప్రభిత, శు

భంకరనామా! శ్రితజన శాంధవ కృష్ణా!

జలకం బాడంగబోవ

న్నల యశ్శ్రుని కరయగ్మమందు ననతి కృపా

శలిత స్వాంతుడవై లీ

లల దర్శన మీవె కృప చెంగంగ కృష్ణా!

ఈరేడు జగము లేలెడి

సారగుణ సుతునిగఁ బాదవి సాకెనన యశో

చారముణి సుకృత మెన్నఁగ

నేరుదుమే విశ్వనాథ! నిర్గుణ కృష్ణా!

బొడ్డునఁగల నలుమోముల

బిడ్డకు సృష్టి విధమెల్ల వేళలఁ బెలిచె

దొడ్డవు వేడుక బుచ్చెనె

బిడ్డగఁ బెరుగంగ గొల్లవీటివి కృష్ణా!

వెన్నయు మీగడ పెరుగును

నెన్నఁగ పాలును గుడువఁగ నితరీ మనసె

యున్నదె హా! కాలబలిమి
నిన్నును బంధించు నొక్కొ నిచ్చలు కృష్ణా!

పాలను ద్రావు మటంచును
చాలంగ పాలిచ్చు రాక్షస యవతి నప గుణ్
సేలగ పాలను నిజ పా)

కాలను బీల్చితి వంట తగునా హరి కృష్ణా!

ధనమది మిక్కిలి గూర్చిన
జనునా గావంతయు వెను జని వచ్చునె? క
న్గోనఁ గేవలమది జంజా
టన దప్ప మరేమి ప్రస్ఫుటంబుగ కృష్ణా!

ధనమూర్ఖున సేసెడివే
శను నాకిసలు మరణము హుళక్కి యటంచుకా
ఘన దానధర్మముల వే
శను రేపే జత్తునని దలఁపవలె కృష్ణా!

వరకాంతల దల్లువలె
నరయవలె నటందు) గోపికాంగనలను నె
ట్లరసితి వీవు నిజము నుడు
వర గోపాల! యవినీతిఁ బరగవె కృష్ణా!

బాలుఁడవై నిఖల భువన
పాలుఁడవై యిల యశోద భామిని సుకృతా
బాలుఁడవై రేపలి గో
పాలుఁడవై యిలరు నిన్నుఁ బాడెడు కృష్ణా!

స్వేద్యము వీడక నిరతము
 స్వేద్యంబున బురుషకావ్య తత్పరుడైనన్
 కావ్యము దప్పక జరుగు న
 వార్యంబగు వైవలము బడయు కృష్ణా!

మానవ పూనిక మొదలే
 లేనిచో వైవల్యముల కలించును మదిలో
 దీనిని దలచక లేదని
 జ్ఞాన విహీనత తలచును సత్యము కృష్ణా!

కన్నా కర్తవుగాఁగా
 వర్తింతువు గాదె సత్యభామా గర్వ
 స్ఫూర్తిని బాహుగ నారద
 మూర్తి నియంతగ నిలుపవె మురళీ కృష్ణా!

నారివివీరినిఁ బోచిన
 భీరుడవంచును శరణు నుతించితి వడి న
 స్త్రీయు గావకనున్నను
 నేరను నీమహిమ నమ్మ నిజముగ కృష్ణా!

తెగువతిగుఁ ద్రాసు బిగి
 చుగఁ దగను సునూ! ముకుంద! సత్వరముగ బో,
 వఁగ చూడుము భక్తుని స
 త్వగుణ విరాజిత గుణరహితా! హరికృష్ణా!

అరిషడ్వర్గము జేయుము
 ధరము క్రింద మహిత-పదద్వయ నిజ సం

స్మరణ విడువఁగ నశక్యం
బిఱుకటమునఁబడితిని దయ నేలుము కృష్ణా!

నాలుగు విధముల భక్తులు
జాలఁగ గొల్చెదరు నిన్ను జ్ఞానజిహ్వుతో
పాలిత కాములు నార్తులు
గా లలితజ్ఞులు వచింతు మ్మోతలి కృష్ణా!

కామాతుర బుద్ధిని మే
మే మాలిన్యం జెఱుంగ మెన్నగ సత్వ
స్తోమం బుడిగిన దెలియు న
దేమో యాయగ బలుకుదు రిమ్మెయి కృష్ణా!

పసఁ దెలియు బనులకు శివుని
యును కొల్పించు పాలు బెరుగు లూరక శ్రోలన్
విసుగుగ బోదువు మరతుమె
విసము గుడుచు సుఘటనను వీసము కృష్ణా!

కన్నుల కాళుల చేతుల
నన్నుల మిన్న లిల సైగ లాడఁగ వనజో
త్పన్నునకైనను దెలియునె
కన్నెల చేప్టలు విచిత్రకరమగు కృష్ణా!

దేహము శాశ్వత మించును
మోహమునఁ దలచెడివారు మూర్ఖులు ధరణిన్
దేహము బోవుట నెఱిగియు
మోహమున దపించువారు మూఢులు కృష్ణా!

ఇతరము దలచక మదిలో
సతతము నిన్నే కొలిచెడి సత్పురుషునకున్
వితరణ లేకయె బంటుగ
సతని విశువక చరియింతు వటరా కృష్ణా!

కోరిక లుడిగియు నాత్మక
జేరిచి మనమును స్థిరముగ చింతన చేయ
న్నరుచు సత్పురుషుడే
యారయ నారూఢుడనగ నహ్నుడు కృష్ణా!

భేదములేకను సర్వము
నాది పురుషవరు స్వరూపమంచును మదిలో
మోదించెడి సమదర్శన
మేదుర భావము గలుగుట మేలగు కృష్ణా!

అదుపాజ్ఞలు లేకను దా
జెదర దిరుగుమదిని విషయచింతల యెడలక
గుదియించుచు నెమ్మది నె
మ్మది దైవపరంబు సలూప మలగును కృష్ణా!

ఊపిరి వోయెడి వేళల
నోపము హరినామ చింత నొనరింపంగా
నా పరువంబున కిప్పుడే
నీ పద సేవలు సలూపుదు నెమ్మది కృష్ణా!

జలమున బడు లవణకణము
 జలరూపము చాల్చుగతిని సర్వస్వము ని
 శ్చల మనమున దైవార్పణ
 మిలఁ జేసెడి వాడె భక్తుఁడెన్నగ కృష్ణా!

నమ్మిక గావలె మును గ
 ర్వమ్మది పోవలె యి సరి వర్గము దొలగున్
 నెమ్మది భక్తి గురుచు స
 త్యమ్మది తెలిసిన పురుషుఁడు ధన్యుఁడు కృష్ణా!

తను తా నెఱిగియు కీడిం
 చును మదిలో ముదమున మఱచును తనగతియున్
 తనకే కోర్కెలు గలుగక
 నివ నారూఢస్థితి నెల జరగుచు కృష్ణా!

వేదంబులు శాస్త్రంబులు
 దాదరి ముట్టఁ జదివియును తత్సారంజా
 ఆది విరాట్టు నెఱుంగరు ప
 'సాదమున' దిరుగు గరిట సంగతి కృష్ణా!

ఁనిబడి యేగియు నచ్చో
 టను జేరి తిరిగియు వచ్చుట మరచుగతి నే
 లను జన్మము చాల్చితినని
 మనమున చెంచడు బురుషుడు మాయగ కృష్ణా!

జ్ఞాన స్వరూపు నాతడు

శ్యామనిధానుండ వీవు దద్దయు భక్తిం

బూని శివ కేశవు తొకటి

గా నెఱిగినగాని శుద్ధిగాదుర కృష్ణా!

ALL NO. 1789

దివ్యము భవ్యము మునిజన

సేవ్యము నిఖిల భువనతర శ్రేయోప్రద బాం

భవ్యము వనజోద్భవ శివ

స్తవ్యమగు శుభాకృతి మది దలచెడు కృష్ణా!

294-527

విశ్వేశ్వరు, విశ్వాలయు KAR

విశ్వేతరు, విశ్వలోలు, విశ్వాకారు

విశ్వపతిని, విశ్వగతిని PU. 0275

విశ్వని, ఘన విశ్వమయుని వేడెడు కృష్ణా!

కవితా మాధుర్య సుధా

నవధారలు దయనొసంగి వన్నిలబ్రోవ

భవదీయాకృతి గొలిచెద

నవని గరుణగొని మొటవిని వరయుము కృష్ణా!

తత సత్కవితా ఘన ని

ర్మిత భవ్యచరిత్రులందు మేలగు స్థానాం

క్షత రవ్యంతయు లేదుర

క్షీతి నీ నామస్మృతి నిటుజేసితి కృష్ణా!

సృష్టి స్థితి లయకారణ
దుష్ట దురిత సంయుత భవ దుర్గతి హరణా
శిష్ట జన వినుత చరణా
సృష్టా నిమిషేంద్ర వినుత శరణా కృష్ణా!

ఇది శ్రీ చక్రవరం వేంకటరామరాయ గురు కరుణాటాక్ష
లబ్ధ కవితా ధౌరేయ కాశ్యప సగోత్ర పవిత్ర కపిల
వంశాంబుధీ సుధాకర శ్రీ కామేశ్వరసూర్య
నారాయణార్య ప్రియ మధ్యమ పుత్ర కృష్ణ
శర్మ నామధేయ ప్రణీత
శ్రీకృష్ణ శతకంబు
ఓం తత్ సత్ !

